

POSTANOWIENIE

Dnia 11 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Aleksander Stępkowski

SSN Grzegorz Żmij

w sprawie ze skargi B. W.

na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...)

w sprawie II S (...),

z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...),

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 11 grudnia 2019 r.,

pozostawia skargę bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pismem z 4 października 2019 r. (*data wpływu do Sądu Apelacyjnego w (...) – k. 3*) B. W. złożyła „skargę warunkową na przewlekłość” postępowania prowadzonego przed Sądem Apelacyjnym w (...).

Skarżąca wniosła m.in. o stwierdzenie przewlekłości postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w (...) o sygn. akt II S (...), jak również o zobowiązanie Sądu Apelacyjnego w (...) do niezwłocznego rozpoznania skarg i przyznania na jej rzecz od Skarbu Państwa kwoty 10 000 zł tytułem wniesionej skargi.

Pismem z 21 października 2019 r. (*data wpływu do Sądu Najwyższego – k. 19*) skarżąca uzupełniła swoją skargę na przewlekłość, załączając kserokopie poszczególnych zawiadomień o terminach posiedzeń.

Pismem z 20 listopada 2019 r. (*data wpływu do Sądu Najwyższego – k. 54*)

Prezes Sądu Apelacyjnego ustosunkował się do złożonej skargi, wnosząc o pozostawienie skargi bez rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (dalej: ustawa o skardze na przewlekłość) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego.

Niemniej, wśród wymienionych w art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość brak jest postępowań w przedmiocie naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym, prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki – tak jak ma to miejsce w niniejszym stanie faktycznym. Wspomniany bowiem art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość w sposób enumeratywny wylicza postępowania, w których stronom lub innym uczestnikom postępowania, służy prawo do złożenia skargi na przewlekłość postępowania (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2017 r., WSP 1/17; postanowienie Sądu Najwyższego z 9 stycznia 2018 r., KSP 21/17). Tym samym brak jest możliwości złożenia skargi na przewlekłość postępowania toczącego się w wyniku złożenia wcześniejszej skargi na przewlekłość.

W myśl art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość - w sprawach nieuregulowanych w ustawie, do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy. W powyższym zakresie na kanwie niniejszej sprawy istotny jest art. 429 § 1 ustawy z 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (dalej: k.p.k.) stanowiący, iż Prezes sądu pierwszej instancji

odmawia przyjęcia środka odwoławczego, jeżeli wniesiony został po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo jest niedopuszczalny z mocy ustawy. Zgodnie natomiast z art. 430 § 1 k.p.k., sąd odwoławczy pozostawia bez rozpoznania przyjęty środek odwoławczy, jeżeli zachodzą okoliczności określone w art. 429 § 1 k.p.k.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, postanowiono jak w sentencji orzeczenia.